

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת במדבר תשפ"ד

עיצוב ייחודי
 להדפסה חסכונית
 מומלץ להדפיס
 ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קא:

"כאשר עשה כן יעשה לו"

אדם שרכש כמה חביות יין פנה לגברת שהתגוררה באזור בבקשה שתשכיר לו מקום לאכסון חביותיו. האשה סירבה, ובתגובה הציע לה האיש שתתקדש לו... לאחר הקידושין, כאשר כשרה, הרשתה לו להניח את היין ברשותה, האיש נסע לביתו ושלח לאשה גט... המומה ומופתעת מיהרה האשה לשכור סבלים שיוציאו את חביות היין מביתה... כגמרא השבוע נפסק שהאשה עשתה כדין, מאחר שהוא נהג שלא כהוגן בדין הוא שיהגו עמו שלא כהוגן

זהו כלל בין דרי העולם: אדם שאינו נוהג בהגינות, איבד את הזכות לדרוש שיהגו עמו בהגינות

מדי בוקר היה שלוחו של שפס"ל האופה מופיע במחלבתו של זליג ורוכש קילו גבינה בשביל מאפי הגבינה הנודעים של המאפייה. באחד הימים התעורר חשדו של שפס"ל והוא החליט לשקול את הגבינה, ואכן מיד הוא נוכח שהגבינה במשקל תשע מאות גרם בלבד, הוא מיהר למחלבה ועורר שערוריה, אלא שזליג לא הבין על מה המהומה: "מדי בוקר" טען זליג למול הנאספים "שולח אני את בני לקנות במאפייה שלך לחם במשקל קילו, את הלחם אני מניח על כף המאזניים, ובכף השניה שוקל אני גבינה כמשקלו, זו הגבינה אותה אני מוסר לשלוחך..."

איך זה קשור אלינו?

כפי שננהג עם זולתנו כך יתנהגו עימנו, אם נזכור זאת, ננהג בהתאם

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צו.

"גברא דנשי קטלוהו לא דינא ולא דיינא"

אירוע חריג ומעניין מתואר השבוע בגמרא: אדם שאל מחברו חתול בכדי שיחסל את העכברים שבביתו, עכברים אמיצים היו אלו, הם השיבו מלחמה והחתול נפל שדוד... הדיינים פסקו כי השואל פטור מלשלם על החתול, הנימוק: חתול שכשל במשימתו העיקרית... אי אפשר לדרוש עליו תמורה

המשפיע החבד"י רבי מנדל פּוֹטְרָפֶס, יהודי מוסר נפש ששהה שנים רבות בגהינום הסיבירי, סיפר חוויה אישית: תחנת רכבת היתה בסמוך למחנה. באחד הימים ניצל אחד האסירים היהודים רגע שבו הכלבים האימתניים שהקיפו את המחנה היו שקועים במשחק, וזינק לרכבת. הכלבים פתחו בנביחות אך הרכבת כבר הפליגה לדרכה, כשתחנתה הבאה ביפן... "ודווקא אז נשמעו יריות", העיד רבי מנדל, "ולא לכיוון הרכבת אלא לכיוון הכלבים... מפקד המחנה הורה לירות בכלם... והסביר: "עשרות שנים אנו משקיעים בכלבים הללו בדיוק למקרה הזה, אם ברגע כזה הם נכשלו אין יותר מה לעשות איתם..."

רבי מנדל חולק עימנו את המסר: אוי לאדם שבשעת נסיון יחשוב ש'לא נורא אם ישל פעם אחת'... כל עבודתו נועדה בעיקר בשביל הפעם הזו, זהו תפקידו העיקרי, ובו אסור לו להכשל

איך זה קשור אלינו?

דווקא כשאנו עומדים בפני ניסיון זהו הזמן להוכיח, לה' ולעצמינו: אנו עומדים בכבוד בתפקיד העיקרי שלנו, עומדים בניסיון

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צו.

"אדרבה, אתון שאילתון לי"

שאל אדם מחברו חפץ ואבד החפץ באונס, חייב השואל, כך מלמדת אותנו התורה. אמנם גזירת הכתוב היא: 'אם בעליו עמו' - אם בשעת ההשאלה 'שאל' השואל גם את בעליו של החפץ בכך שביקש ממנו שיעשה עבורו מלאכה כלשהי, 'לא ישלם' - השואל פטור מלשלם

כגמרא השבוע אומר רבא לתלמידיו: איני נחשב 'שואל' לכם בכך שאני מלמדכם, אדרבה אתם 'שואלים' לי, מאחר שהתועלת של הרב מלימוד עם תלמידו, גדולה מתועלתו של התלמיד

כדאי לזכור זאת. כשתקבל הצעה ללמוד עם חבר שכישרונתו פחותים ולקדמו בהבנת לימוד התורה, אל תסרב, לא תפסיד מכך, אדרבה, התועלת שלך תהיה גדולה משלו

בתקופת השואה הבחור משה סולוביצ'יק, לימים גדול הדור באירופה, נקלע למונטרה שבשווייץ. לא הרבה יהודים התגוררו באותה עיירה, ועוד פחות מכך בני ישיבה, בלית ברירה למד בחברותא עם ישיש שלא היה למדן גדול מדי... וההספק היה בהתאם... כמשך ארבע שנים למדו מסכת קידושין; לימים הפליא רבי משה כשאמר בצער: "אין עוד מסכת בה אני בקי יותר ממסכת זו, חבל שלא למדתי אתו מסכתות נוספות..."

איך זה קשור אלינו?

מציעים לנו חברותא 'חלשה', מבקשים מאתנו לסייע לחבר בלימוד, ניתרם לכך, אנו המרוויחים העיקריים